

Anonim Anonim

[autor instrukcji wychowawczej](#)

Ur. 0.0.0,

Zm. 0.0.,

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Etapy kariery dot. edukacji

Anonimowy pisarz z XVIII wieku jest autorem [instrukcji wychowawczej](#) zatytułowanej „Rady przyjacielskie młodemu kawalerowi dane”. Utwór ten ma charakter zbioru porad natury pedagogicznej skierowanej do młodzieńca wywodzącego się z kręgów bogatej szlachty lub magnaterii. Tytuł sugeruje, że [instrukcja](#) mogła mieć bardziej uniwersalny wymiar i być skierowana do większej liczby szlacheckich bądź magnackich synów. [Instrukcja](#) ma objętość siedmiu obustronnie zapisanych kart. Tekst został pomieszczony w kolumnach pokrywających połowę każdej ze stron. Podwójna paginacja kart wskazuje, że pierwotnie instrukcja była częścią większej całości, być może rodowej księgi typu silva rerum. Oryginał znajdujący się w zbiorach rękopisów, w zespole Archiwum książąt Lubomirskich, wskazuje że autorem bądź odbiorcą tego pisma mogły być osoby z rodziny Lubomirskich lub ktoś blisko z nimi związany.

Tematyka [instrukcji](#) obejmuje głównie kwestie związane z kształtowaniem właściwej postawy moralnej i odpowiedniej konduity oraz wystrzeganiem się niewłaściwego postępowania. Autor w ogólny sposób przestrzegał przed uleganiem złym wpływom nieodpowiednio dobranego towarzystwa oraz fałszywych doradców dbających jedynie o swój własny, prywatny interes. Zalecano jako przykład właściwego postępowania lekturę dzieł historycznych, chociaż bez wskazania konkretnych autorów. Ganiono wady nieprzyzwoitości, próżności, nadmiernej dumy, lekkomyślności, gnuśności i braku rozsądku. Potępiano również zbytni kult wiedzy i rozumu nie odwołując się w ten sposób do krytyki prądów oświeceniowych lecz raczej utartych, lecz nieprawdziwych przekonań. Domagano się również nie ulegania popędliwości w obawie przed popełnieniem błędu – jako przykład przytaczano Aleksandra Wielkiego. W innym miejscu autor zalecał bowiem odwagę w działaniu i nieszablonowość. Autor opowiadał się za zmysłem pragmatycznym w działaniu oraz umiejętnością przewidywania skutków podjętych działań i możliwości wystąpienia trudności w ich realizacji. Powoływał się w tym względzie na pamiętniki znanego francuskiego polityka z XVII wieku, którym był Jean-François Paul de Gondî, kardynał Retz i arcybiskup Paryża (zm. 1679). Zalecano cnotę ostrożnej przyjaźni z równymi sobie stanem oraz wyrozumiałości, a nawet pobłażliwości dla sług.

Fakty z życia osobistego

Żył w [XVIII wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. Centralny Derżawnyj Istorycznyj Archiw Ukrainy u Lwowi, Lwów, F. 835, op. 1, spr. 1692.